

Дамян Дамянов

Дали ще бъда жив и утре

Дали ще бъда жив и утре –
Това не знам, уви, не знам.
Дали във следната минута
Ще съм пак аз и ще съм там,
Където съм днес, тоест – тука?
Не знам – животът си е смърт.
И в мен „машинката“ все чука
Като че за последен път.
Но нищо страшно няма в нея –
Тя трупа живото в слова,
В които аз ще си живея
И след това, след онова.
Дали ще... Млък, о, смърт! Не искам
Чрез теб духът ми да скърби!
... И всеки стих е просто и искрен,
че е последен може би.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8091>]